

Κερλέντου, Σημειώματα
 Σουηκικῶν χρονικῶν, σ. 18.

Ἀστέλλας
 Κων/τῖνος

Ὁ Κρούσιος (Annales Suevicae, Φραμφούερν 1576, σ. 798) σημειώνει:
 «Μηνὸς Αὐγούστου εἰκοστῇ ἐβδόμῃ (τοῦ ἔτους 1586) ἀφίκοντο δύο Ἕλληνες
 ὁ Κωνσταντῖνος Ἀστέλλας Κωνσταντινουπόλιτης καὶ ὁ Μανουήλ
 Μουσίκιος Ἀθηναῖος. Ἐφερον ἐπιστολὰς συστατικὰς τοῦ Ἰωάννου
 Λεββεντιχαίου, τοῦ Οὐῤῥωνος Βλοτίου[. . . .] Ἐφερον συστάσεις
 Ἑλλήνων πατριαρχῶν, ὁ πρῶτος τοῦ Ἱερεμίου, ὁ δὲ δεύτερος τοῦ Θεο-
 λήπτου. Αἰτία τῆς δυστυχίας αὐτῶν ἦτο ὅτι κρύφα δραπέ-

τεύσαντας Χριστιανούς, παρὰ τῶν Τούρκων παρ' αὐτοῖς εἶχον
ἀπουρῦψι. Παρὰ τούτων ἀνέγραψα τὰ ἐξῆς: [...]

[Ἀκολουθοῦν πληροφορίες περὶ Χαλκίδος, Ἀθηνῶν, Κορώνης, Τροίας, Τενέδου,
Λήμνου, Σκύρου (Ζερλέντης, σ. 19-20). Καὶ συνεχίσει ὁ Κρούσιος (παρὰ Ζερλέν-
τη σ. 20):]

«Μαρία Ἀστέλλα ἡ προμήτωρ τούτου τοῦ Κωνσταντίνου ἔζησεν 130
ἔτη· αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀστέλλας [ἐλληνιστὶ παρὰ Κρουσίῳ] μοὶ περιέγραφε τὴν Καλλιό-
πιν... ἔζησεν οὗτος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Τεκπεζοῦντι, ἐν Καφᾶ καὶ
ἐν Ἀμασειᾷ [ἀκολουθοῦν πληροφορίες περὶ τῶν πόλεων τούτων]...».

Ὁ Ζερλέντης (σελ. 18, σημ. 2) ὑποσημαίνει ὅτι τὸ σημεῖωμα ἐδημοσίωσεν καὶ ὁ
Καμπούρεσλος, Μνημῶν Ἱστορ. Ἀθηναίων, τόμ. Β' σ. 210.

Βλέπε καὶ: Β. Μυστακίδου, Δύο Ἕλληνες Κυπῆτες Ἀστέλλα καὶ Μανουὴλ Μουζίκιος
ἐν Τυβίττῃ κατ' Αὐγούστου 1586, ἐν "Πραγματικαῖς Ἀκαδ. Ἀθηνῶν", Α' (1935) ἀρ. 3, σ. 1-14.